

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 ft — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy hóra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT. Mária-u. 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
I. EMELET
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény
intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vezeti

A legujabb furfang.

Pécs, 1896. augusztus hó 26.

Vege van tehát a fuzióba vetett reménykedésnek, végét szakította a somorjai beszéd, a melyben Apponyi kijelentette, hogy a fuziót úgy, amint azt a kormány-párt kívánja, visszautasítja, mert ő és pártja „nagyobb kárt nem tehetnének az országnak, mint az által, hogyha szaporodnék a politikai hitehagyottak száma, szaporodnék azon férfiaknak a magyar történelemben ugyanis nagy láncolata, akik kuruc-igéket hirdettek, hogy azzal bizonyos népszerűséget szerezzenek és ezt csak arra használták fel, hogy minél több elvnek feladásával minél biztosabban juthassanak a hatalom polcára.“

Férfias kijelentés ez és arany igazság, ami benne foglaltatik; dúlnak-fúlnak is érte a kormány újságpapírosai, hazafiatlansággal, sőt politikai beszámíthatatlansággal vádolva a nemzeti párt ékesen szóló vezérét, hogy ebben a válságos időben nem siet a hatvanhetes alapot fentartó kormány segítségére, hanem utjába dobál holmi junktim-féle akadályokat, a melyekben még a nyakát is törheti.

Persze a kormánypárton a hazafiság fogalma a megcsontosodott s a hatalomban elvénhedt szabadelvűpárt megmentésében kulminál, az meg tisztára futó bolond az ő szemükben, aki a hatalomban való részesedést holmi elvi skrupulusok miatt

visszautasítja. Lám Tisza Kálmán, az államférfiak mintaképe, akit bizonyára óriásibb elvi ellentétek választottak el a Deák-párttól, mint Apponyit a szabadelvűpárttól, minden lelkifurdalás nélkül dobta el magától eddigi „szent meggyőződését“, mihelyt ily áron a hatalom birtokába beleülhetett.

A kormánypárti sajtó szerint Apponyi nem igaz híve a hatvanhetes alapnak, a mikor a kvóta és közgazdasági kiegyezés kérdéseit együttesen akarja tárgyalatni, hogy az esetre — ha a kvótaemelést elkerülhető nem lenne — Magyarország az önálló vámpolitika révén szerezhesse meg azt a jövedelmi többletet, a melyet a közös költségek megnövekedett kvótaarányában tőle követelnek.

Nyíltan hirdetik, hogy a kereskedelmi és vámszövetség s a bankközösség éppen olyan integráns és változhatatlan része a hatvanhetes kiegyezésnek, mint a közjogi rész s aki az elsőt megszüntetni akarja, az megtámadja az utóbbit is, ami más szóval annyit tesz, hogy hatvanhétben nemcsak az ország állami önállóságát, hanem gazdasági függetlenségét is örökre elalkudták s a törvénynek akkori kijelentése, hogy „a kereskedelmi ügyek közössége nem foly a pragmatika sanctióból, ezekre nézve tehát a magyar korona országai saját felelős kormányuk és törvényhozásuk által intézkedhetnek s vámvonalak által szabályozhatják kereskedelmi ügyeiket“, nem egyéb volt mézesmadzagnál, mely csak a

könnyen hívók lelkiismeretének elaltatására lett kitalálva, a valóság pedig az volt, hogy Magyarország közgazdaságilag is örök időkre ki lett szolgáltatva Ausztriának. A tiz évenként megújuló alkudozások pedig nem arra valók, hogy Magyarország esetleg igénybe vegye az önálló vámterület felállítására iránt törvényileg biztosított jogát, hanem csak arra, hogy minden egyes alkalommal újabb terheket rakjanak vállainkra s mindjobban gyarmati függésbe hozzák iparunkat, kereskedelmünket Ausztria irányában.

A függetlenségi és 48-as párt is ezt mondta mindig s ha voltak eddig naiv politikusok, akik ezt nem hitték, hanem bizva a törvényben, abban a meggyőződésben éltek, hogy Magyarországnak saját tetszésétől függ a vámközösségből kilépni, azoknak is be kell most látniok, hogy közgazdasági függetlenségünk éppen úgy le van kötve, mint közjogi önállóságunk, mert hiszen a kormányon levő párt a hatvanhetes kiegyezés felforgatásának bélyegzi nemcsak a külön vámterület követelését, de még Apponyinak azt a törekvését is, hogy a kereskedelmi szövetség felmondásának jogát a kvótafelemelési követelések ellensúlyozására magunknak biztosítsuk.

Kormánypárti felfogás szerint a vám- és kereskedelmi szövetség minden körülmények között megkötendő, ennek esetleges felmondását s a külön vámterület felállítását tehát még kilátásba sem

A „Pécsi Figyelő“ tarczaja.

Ismérd az asszonyt!

Egy megnevezhetlen keserűség érzete szakadt a lelkembe. Ugy érzem, hogy a szívem meghasonlott önmagával s hogy végtelen fájt őt támadt benne. Az agyamba befészkelődött egy lázongó gondolat, mely ellenállhatatlan erővel kergetett a vad kétségbeesés örvénye felé.

Láttam magam előtt a tátongó örvényt szédítő mélyével, de a gyorsaság, melylyel az a veszett gondolat űz, oly feltarthatatlan, hogy menthetetlenül vesznem kell.

S ez az örületes, ez a halálos gondolat: a telhetetlen szerelem által felzaklatott féltékenység, amely szüntelenül s véréig korbácsolja a lelket s a szívet.

Ez a szörnyű gondolat világosítja be éjjeleimet, az vonja be sötétségbe a napot előttem s a bensőmben dúló zivatarba vilámként az cikázik bele s annak a viharoknak fájt menydörgése a keserves zokogás, szélvész a sóhaj s záporosója a könyhullatásom.

Rohanni készlet szüntelen az az emésztő érzelem egy elérhetetlennek tetsző cél, a

megbizonyosodás felé s én futok halálra-örülten, céltalanul s ha olykor véletlenül a sélhez mutató utra lépek, mint az alszájóró, kit örvény szélén riasztanak fel, tántorodom vissza attól a beláthatatlan mélységtől, amelyben az én igazságom, az én győtrő bizonyosságom, az a sivatagból ide tévedt vérengző fenevad rejtőzik.

Hiszen úgy szeretem az életet, úgy vágyom a boldogságra s önzetlenül a mások boldogítására óhajtom szentelni minden percemet; ilyen ifjui hévvel, ilyen szerelemmel telt és szerelmet sóvárgó szívvel temetkezem el?

Nem, nem azt nem bírom, ahhoz nincsen elegendő erőm.

Pedig, a mely pillanatban elértem az igazságot, abban a pillanatban megszüntem lenni.

Az élet minden igazsága ilyen háladatlan.

Az ember testi, lelki nyugalmat nem kímélve keres, kutat, buvárol utána és hárá akad, hányszor az életével fizet érte.

*

Zokog a szívem, sajog a lelkem, hogy az az asszony, akit jobban szeretek az életémetnél, s a kinek mosolyát oda nem adnám

az ígéret minden üdvéért, megcsal, s a kegyében meg kell osztanom egy Judással.

Házasságomból azt a számomra már mit sem érő tapasztalatokat merítettem, hogy a férj soh'se igyekezzék neje előtt szerelmét elleplezni, sőt inkább teljes mértékben mutassa ki azt, mert a nőt legnemesebb, legérzékenyebb érzelmeiben oly mélyen, oly lealázóan sérti meg, hogy e sérelemnek beláthatatlanok az utókövetkezményei.

A megalázott becsvágy, az elmulasztott boldogság utáni bántódás s a vágy, hogy megtorolja ezt a kishitűségből eredő bünt s hogy kárpótlást szerezzen magának a veszteségért, egyszerre sudul fel a nő bensejében s minden érzelem egymagában is elég erős és alkalmas arra, hogy végzetes elhatározást érleljen meg a nőben ott, ahol férje képét kell viselnie.

Én szerettem és szerettem azt az asszonyt, aki engem nem értett meg, enyészhetetlen örök szerelemmel.

És a mily kimondhatatlan a szerelem, oly odaadó a vágy szívemben, boldogítani és birni őt szerelmével együtt.

Én balga fővel meghajoltam azon igaznak vélt alkövetkeztetés előtt, amely ingerel a követésre s a mely azt tanítja:

„Addig a tied az asszony, mig ingerli

szabad helyezni az esetre, ha a felemelt kvóta nagyobb terhet róna az országra.

A kormánypárti sajtó tagadja ugyan, hogy Bánffy báró Bécsben a kvótafelemelést már megígérte, de hát a tények mind e mellett bizonyítanak. Mert ha a kormány ugyanazon az állásponton állana, mint a magyar kvótabizottság s a kvóta felemelését elvileg ellenezné, ugyan mi gátolná akkor ennek nyílt és őszinte bevallásában; hisz ez csak növelhetné népszerűségét s ez a népszerűség meg a bécsi követelések elleni küzdelemben gyarapítaná erejét.

Mért dobná el magától a kvótaemelés ellen kezében levő leghatalmasabb fegyvert: a vámközösség esetleges megszüntetését, ha Bécsben már előre meg nem alkudott volna a magasabb kvótában?

A magyar kvótabizottság állásfoglalása mellett azonban Bánffy nem remélheti, hogy ezen az országgyűlésen keresztül hajthassa a kvótafelemelést; az volt tehát a terv, hogy kösse meg ez az országgyűlés a vám- és kereskedelmi szövetséget, az új országgyűlést aztán majd megcsinálja Bánffy úgy, hogy azzal bármilyen emelést is meg lehessen szavaztatni.

Hogy azonban ez a terv is keresztülvihető legyen, biztosítani kellett volna Apponyi támogatását, mert a kereskedelmi szövetség kérdésében a kettészakadt közjogi ellenzék összefog a kormány ellen, ha tehát a nemzeti párt is hozzájuk csatlakozik, a gazdasági kiegyezés sorsa nagyon kétséges lenne.

Apponyi azonban nem állt kötelnek, követeli a junktimot, a mely nélkül nem szavazza meg a közgazdasági egyezséget sem; a junktim azonban veszedelmes dilemmába hozná a kormányt, mert akkor már most ki kellene rukkolni az igazsággal, hogy t. i. a kormány a kvótabizottsággal ellentétben elfogadta a kvótaemelést.

De hát nem azért dicsekszik Bánffy a bölcsességet pótló furfangosságával, hogy ebből a dilemmából is könnyű szerrel ki ne vágja magát. Csinál egy évi provizó-

riumot a kiegyezésből is, meg a kvótából is, egy évig még marad mindenben a mai állapot, akkor meg már lesz Bánffynak egészen a saját képére és hasonlatosságára teremtett többsége, a mely megszavazza neki akár a teljes beolvadást is Ausztriába s így leveszi a mostani országgyűlés roskatag vállairól még a gazdasági kérdés terhét is.

Jó lesz tehát a furfangos provizorium javaslatával szemben résen lenni, nehogy a ravasz Bánffy a markába nevehessen, milyen könnyű szerrel főzte ő le az osztrák tulkövetelések miatt aggódó hazafiakat.

H i r e k.

Pécs, 1896. augusztus hó 26.

Világraszoló vívmány.

Mind rossznyelvű rágalmazó az, a ki Bánffy Dezső báró miniszterelnököt ócsárolni merészli. Mert ime, ez a providenciális államférfiu egy lépéssel oda emelkedett „nagy” elődei: Tisza Kálmán és Wekerle Sándor mellé, a kik a maguk módja szerint megörökítették a nevüket Magyarország történetében.

Tisza Kálmán tudvalevőleg kieszközölte, hogy a „cs. kir. hadsereg”-ből a „közös” jellegnek megfelelően „cs. és kir. hadsereg” lett. Ez a híres „és” tudniillik azt fejezi ki, hogy annyi közünk mégis vagy a közös ügyekhez, hogy a kenyérünk mellől a pecsenyét tartozunk a vitéz hadsereg eltartására adni.

Wekerle Sándor pedig azzal szerezte meg magának a dicsőség babérjait, hogy a mily vakmerően, ép oly nagylelkűen megígérte a magyar udvartartást. A mindig telhetetlen kuruc ellenzék ugyanis tele lármaztta vele a világot, hogy ha már az udvartartás költségeinek felét mi viseljük, akkor az igazság azt hozná magával, hogy a király ő Felsége az esztendő egyik felét hű magyarjai között töltsse, s az udvartartási költség milliói a belföldön maradjanak. — Nos magyar udvartartás ugyan még most sincs s nem is leszen beláthatlan időnkig; de legalább a képviselőház naplójában följegyeztetett és a késő unokák számára is fent marad Wekerle Sándor miniszterelnök szenzációs ígérete.

Bánffy Dezső báró nemes ambíciótól sarkalva, a hányszor az öreg Tiszára és a mosolygó Wekerlére tekintett, mindig eludolta magában az ismeretes nótát:

„Vagyok olyan legény mint te,
Vágok olyan rendet mint te”.

És addig törte a lángeszét a szeniális miniszterelnök, a míg csakugyan kisütötte, hogy mi kell a kesergő kurucoknak?

Oh, nem adóleszállítás; se a magyar hadsereg, se külön vámterület, se magyar bank, se az általános szavazat jog. Ó excellenciája az ilyen apróságokkal és ostoba csebecsésekkel nem foglalkozik... Hanem igenis megcselekedte a halhatatlan férfiu azt a korszakalkotó és világraszoló nagy dolgot, hogy a nemzetnek adott millenniumi ajándékképpen ő Felségével kinevezette a budai királyi palotát „Burg”-nak (Vár.)

Ha talán nem értenék tisztelt olvasóink, hogy mi legyen ebben az államférfiu alkotásban a vívmány, hát az nem tesz semmit; mert hiszen mi sem értjük.

Ugy mondják különben az okosok, hogy a budai királyi palotát ékes német nyelven eddig „Schloss”-nak (kastélynak) nevezték, a mi barbár magyar nyelvre lefordítva olyan királyi kastélyt jelent, a hol ő Felsége csak néha tartózkodik, s a honnét az udvar eltávozásával elköltözik a fény és pompa és bevonják a katonai diszorséget is. Ellenben a „Burg”-ban, a hogy ezután nevezik majd a budai királyi palotát — állandóan lesz némi udvari személyzet, továbbá néhány testőr és — a mi legfőbb — egy századból álló katonai diszorség.

Egyszerű paraszt eszünkkel úgy gondoljuk ugyan, hogy ez a dicső vívmány csak olyanforma, mintha az ember kabátját előléptetéképpen egyszerre kineveznék frakknak; de im a nagy dob azt hirdeti, hogy a „Burg”-ot hozsánnával kell fogadni, és úgy illik, hogy e váratlan szerencse mián örüljön és vigadjon a magyar.

Hát szívesen örülünk, ha muszáj. De örömlünkbe legott üröm csöppet vegyít a sötét aggodalom, hogy a lángeszű államférfiu a haza jóltevőjét: Bánffy Dezső bárót könnyen elveszithetjük. Mondják ugyanis, hogy mióta nagy alkotásainak híre futamodott, Khina szemet vetett reá, s elkarja raboltatni — alkirálynak.

Örködünk és — imádkozunk, hogy a magyarok Istene óvja meg ettől a nagy csapástól mi szegény hazánkat. Hiszen hová lennének mi — Bánffy Dezső nélkül?

öt a vágy szerelmedet felkelteni és ezt a szerelmet minden kicsinyes dologban megnyilatkozára bírni.”

És én hívé lettem ennek az iránynak; küzdöttem önmagammal, küzdöttem azon szerelmemmel, mely falánk volt, mint a moloch.

S szerelmemnél akaratom erősebb volt; nem hagytam megnyilatkozni.

Az asszony minden oldalról felülmúlhatlan figyelmisséggel vett körül, maga volt a megtestesült szeretetreméltóság.

Számtalanszor ejtett hatalmába a feltarthatlan vágy ezt az alaptalan okoskodást félredobni s odaborulni a keblére, elhalmozni őt édes, hízogó szavakkal és szívből fakadó bocsánatot kérni a számtalan kellemetlenségért, melylyel figyelmissége viszonzásául elhalmozta őt.

De a gondolat, hogy így elveszthetem őt újból, felülkerekedett bennem s erőt és kitartást adott határtalan szerelmemet továbbra is elpalástolni.

Az asszony azonban úgy látszott, megsohalka a dolgot; figyelme eltért, odaadása napról-napra csökkent s utóbb már olyan fagyos lett hozzám, hogy minden szavára végig futott a hideg.

Időközben bemutatottak neki egy csinos külsejű fiatalembert, aki különben az orvos egyetemen segédtanár.

Az asszony azóta folyton rosszultról panaszkodik s vége-hossza nincs a kurának.

S a kis doktorka olyan odaadással pazarolja rá bölcs tapasztalatokon alapuló tudását, hogy az az önzetlenség szinte meghatott.

Az asszony azonban egy napon szinte karikacsapásra megváltozott, mintha kicsérték volna, újra a régi gondos, figyelmes feleség lett.

Ez a változás engem nagyon elkomorított.

Az asszonyoknál ez szokott lenni első tünete annak a boldogságnak, a melyet a lelkiismeret okoz; egyszersmind ezzel akarják férjeik szeméit bekötni, vagy az azoknak okozott veszteséget kárpótolni, hogy veszett fej szének nyele kerüljön.

*

Azt mondtam az asszonynak, hogy elutazom egynehány napra vidékre s feszülten lestem a hatást rajta.

Nyomban hozzá fogott csomagolni és hiába igyekezett örömét eltitkolni, egész lényén szembeötlött a nagy meglepedés, a melylyel szándékomat tudomásul vette s örömeiben még okát sem tudakolta elhatározásomnak.

Megérett bennem az a meggyőződés, hogy a feleségem megcsal és pedig a kis

doktorával csal meg s elhatároztam, hogy tetten érem őket, ha a perc halálom lenne is:

Elbucusztem az asszonytól, ő mosolyogva csókolta meg az ajkamat.

Mikor kiértem az állomáshoz, nagyon nehéz volt a szívem. Már már oda gondoltam, hogy elbujdosom innen messzire, hogy sohase lássam többé azt a hűtlen asszonyt.

A vasuti szállodában szobát béreltem, kiültem az ablakba és vártam a hajnalt, a mely eldönteni volt hivatva sorsomat.

Abban a néhány órában közel álltam a megőrüléshez. A vérem lázongott, a fejem szédült, az idegeim remegtek.

A fali-óra még el sem vette a tizenketőt, — már én nem bírtam tovább a négy fal között.

Futnom kellett, szabadulást, enyhülést keresni.

Bolyongtam céltalanul az utcákon. A csipős szél legyezte égő homlokomat és lehűtötte forró véretem. Szorosabbra húztam magamon a felső kabátot. Végig borzongatott a hideg. — Fáztam.

Körütekintettem, hogy tájékozzam magam, azután a lakásom felé vettem az utat.

A szívem elfogódott; a félelem, amint közelebb értem a bizonyossághoz, mindjobban elfogott, alig vonszoltam magam előre.

S ahogy oda értem ahhoz a menyör-

— **(Erős amazon.)** Ugyancsak póruljárt tegnap este egy becsipett szolgáló a Vilmos utcában. Amint a rendőrségnél elpanaszolta a baját, — tegnap este 10 óra tájban füttyörészve ballagott az utcán, mikor egy szemrevaló hajadont látott szembejönni, A milyen illetudóan csak tehette, megkérdezte tőle, hogy hová megy s mert a leány szóba állt vele, hát több bátorságot vett magának s kezdte dicsérni a szépségét. A leánynak tetszett ez nagyon és hozzásimulva a legényhez, haladt vele egy darabig s aztán — jó éjszakát kívánt neki és elsietett tőle. A legény bosszúságában arra gondolt, hogy valamelyik korcsmába tér bort inni s a zsebébe nyult, hogy megnézze, ott van-e a pénztárcája. Az azonban nem volt ott és a legény azonnal arra a gondolatra jött, hogy a leány kilopta a zsebéből. Utána sietett tehát; utol is érte s kérdőre vonta a pénztárcát illetőleg. A leány persze erősen protestált s mikor a legény meg akarta motozni, jobb ról is, balról is arcon tisztelte azt, úgy, hogy a csillagos eget csupa tűzben látta s mire a szemfényét visszanyerte, az erős amazon nem volt sehol. De mert a pénztárcában állítólag 15 forint volt, a legény bejelentette az esetet a rendőrségnél s most folyik a vizsgálat.

— **(Háboru a dinnye miatt.)** Csinos verekedést rögtönzött ma délután 1 órakor a dinnye-piacon egy dinnyevásárló parasztasszony. Megvett egy dinnyét 10 erős krajcárért s a mikor a kofa fellekelte, nem találta jónak és a nyakán akarta hagyni. A kofa azonban, úgy látszik, büszke a dinnyéire, mert ugyancsak kikelt a vevő ellen s statáriális szakértő bizottsággal állapíttatta meg, hogy a dinnye jó s nincs se az ízében, se a színében kifogásolni való. És nem is vette ki a vevő kezéből, hanem a helyett az asszony fejről a kendőt akarta levenni zálogba. Nosza az sem volt rest, hanem a dinnyét odateremtette gazdája lábai elé, úgy, hogy még a válla is megdagadt tőle s aztán nekiesvén a kofának, kiszakította a kezéből a fejkendőjét s akkor odabb állt vele. Előbb azonban az elébe ugró kofát feltaszította, úgy, hogy az a dinnyerakás közepére esett. A győztesen megfutamodott asszonyt senki sem üldözte s az úgy tudott menekülni, hogy meg se bírta a póruljárt kofa jegyezni az arcát, hogy megismerhetné, ha még egyszer viszontlátja. Ami azonban nem fog egyhamar bekövetkezni.

— **(Hadastyánok gyűlése.)** A baranyamegyei hadastyán-segélyző-egylet f. hó 30-án (vasárnap) délután 2 órakor az egylet helyiségében (Nepomuk-utca 12. sz.) közgyűlést tart. A közgyűlés napirendje a következő lesz: 1. A belügyminiszternek az egyleti egyenruhára vonatkozó rendeletének felolvasása. 2. Az alapszabályok módosítása. 3. az egyleti egyenruha módosítása. — Mint e napirendből látható, hadastyánaink a belügyminiszter rendelete miatt gyűléseznek. A belügyminiszter — mint annak idején irtuk is — elrendelte, hogy a jótékonyági egyesületek s általában bármely társulat tagjai a hadseregéhez hasonló, megszínórozott ruhát, tisztséget jelentő csillag-jelzéseket és kardbojtot nem hordhatnak. E rendelet következtében szükségessé vált a hadastyánok egyen-

ruhájának is a módosítása, amit ezek a jövő vasárnapi közgyűlésen fognak eszközölni.

— **(Iskolai értesítés.)** A szegzárdi 6 osztályu polgári fiúiskolában az 1896—97. tanévre a főlvételek szeptember hó 1—4-ig délelőtt 8—12-ig történnek. Ugyanazon napok délutánjain ejtetnek meg a javító és főlvételi vizsgák és szeptember hó 5-én a magánvizsgák. A szegzárdi polgári fiúiskola a jövő tanévvel fennállásának XXI-ik évébe lép. A vallás és közoktatásügyi miniszter leiratával elrendelte a teljes polgári fiúiskola további fentartását, miért jövő tanévben is az összes osztályokba vétetnek föl a növendékek. Iskolai illetékek: Beiratási díj 1 frt; tandíj 4 frt; könyvtári illetmény 50 kr; nyomtatványok díja 50 kr; hittanítási díj 1 frt; a protestans és izraelita növendékeknek 2 frt; a francianyelv tanításáért 10 frt egész évre. Tandijelengedésben részesülhetnek oly szorgalmas és jó magaviseletű tanulók, kik szegénységüket községi bizonyítvánnyal igazolják.

— **(Az állatok bélyegzése.)** A földmivelésügyi miniszter körrendeletben értesítette Baranyavármegye és Pécs város közönségét, hogy figyelmeztesse az állattartó gazdákat, miszerint ezután megbélyegezni szándékolta állataikat ne a faron, hanem inkább az állkapcson vagy szarvon bélyegezzék meg, mivel a tüzes vasbélyegzővel ejtett faron való sértülés az illető állat bőrének értékcsökkenését vonja maga után. — A maga érdekében cselekszik mindenki, aki állatokat tart, ha a miniszter fentebbi körrendeletét nyomban figyelembe veszi.

— **(Választási mozgalom.)** Az országban a tanítók, Erschinger János ujbpesti lapszerkesztő felhívására, nagy akcióra készülnek a következő választásoknál. Nevezetkez az anyian fordultak már ez ügyben, hogy az e célra alakult bizottság alig győzi a nagy munkát. Ez arra mutat, hogy a tanítók most komoly befolyást akarnak gyakorolni a választásoknál. A tanítói mozgalmat indító bizottság legközelebb röpiratokat fog szétbocsátani úgy a tanítókhöz, mint a néphez. Azután fel fogják kérni az egyes pártokat, hogy tanítókat is léptessenek fel, hogy a tanítók a képviselőházban tanítók által legyen képviselve, mint ez más országokban is megvan.

— **(Népfelkelők jelentkezése.)** A népfelkelőknek szokásos évi jelentkezésére a városi katonai osztály az idén október hó 16, 17. és 19. napjait tűzte ki, a mely alkalommal a hivatalos órák alatt szükséges a Pécssett tartózkodó népfelkelőknek a katonai osztálynál jelentkezniük.

— **(Véres legelő.)** Pecer Jakab bostai juhászt eddig még ismeretlen kezek véresre verték tegnapelőtt éjjel kint a réten, hol a falkáját legeltette. A juhász elaludt s egyszerre arra ébredt fel, hogy valaki torkon ragadta, orron ütötte, hogy mindjárt elborította az arcát a vér, egy másik ember meg bottal igyekezett összetörni a csontjait. Anynyit el is ért a két orvtámadó, hogy a juhász elvesztette eszméletét s mikor magához tért, alig birt bevászorogni úgy véresen, elvert tagokkal a faluba, hogy elmondja az esetét. Mivel a falkából egy darab sem hiányzott,

azt következtetik, hogy boszuból verték véresre a juhászt a legelőn; de hogy kik, még nem tudják.

— **(Lyukas ezüstforintosok.)** A pénzügyminiszter rendeletet bocsátott ki, mely szerint a lyukas vagy készakarattal megroggált ezüst forintosokat jövőre az állampénztárak és hivatalok nem fogják elfogadni. Az ilyen átlukasított ezüstforintosokat a pénzügyminiszter rendelete szerint ezután csakis a körmőcbányai magyar kir. pénzverő hivatal 60 kr-ával fogja nyers súly szerint beváltani.

— **(Sertések a választáson.)** Egy németbolyi, sertésekben utazó úgynöknek nagyon meggyűlt most a baja a sertések miatt. Negyven darab sertést szállított fel Németországba Pécsről. Akkor ugyan, mikor itt már a ragadós száj és körömfájás megszűnt, de mégis oly sietve, hogy tudomására sem adhatták neki, hogy a szállításhoz miniszteri engedély szükséges. Ma aztán lejött a kereskedelmi miniszter leirata a városhoz, hogy mert a Pécssett uralkodott ragadós száj és körömfájás megszűntétől még 40 nap nem telt el, hát a Németországgal kötött kereskedelmi egyezmény értelmében a sertéseknek Németországba való szállítása meg sem engedhető. Jól volna ám, de hiszen már a pocák vigan rőfögve zónáznak Németország felé s minden tilalom dacára belépnek ók Germánia földjére, ha — tehetik. Igen ám, csak hogy a miniszteri leirat következtében a sertések zónázása egyelőre megszakadt és most azon a választáson vannak, melyről bizonyosabb a visszatérés, mint az előrehaladás. Ime ilyen bajba sodorhatja a jámbor sertéseket, ha a hivatalos formákat nem tartják be mindenütt, a hol kellene!

Legujabb brillant-ékszerek u. m. kar-kötők, gyűrűk, fülbevalók, haj-, mell- és nyaktűk, továbbá valódi arany, ezüst urí női órák és lánczok valamint valódi ezüst és china ezüst iparművészeti tárgyak és különféle ékszerek igen dus választékban és igen mérsékelt áron kaphatók Schönwald Imre ékszer-gyárosnál Pécssett, Király-u. hattyu épület. Kivánságra fenti cég minden-hová választékot beküld.

Művészet, irodalom.

○ Daudet Alphons hírneves francia író két új könyve jelent meg e napokban a könyvpiacon. „Királyok száműzésekben” című regény a trónjáról elűzött II. Cristian király sorsával foglalkozik, ki Párizsban a lejtőre lép és magával ragadja nejét és kis fiát. „Jack” (Egy boldogtalan ifju története) című regényében Daudet szintén érzékeny tárgyat ölel fel. Egy apátlan szegény ifju sorsát rajzolja mesteri tollal, kit saját édesanyja kerget a halálba. Mindkét kötetet Miskolci Henrik jónévű íróknak (a „Képes Családi Lapok” és „Budapesti Kiállítási Közlöny” szerkesztője) fordította nyelvünkre. Az érdekes kötetek melyek szerfelett csinos kiállításnak, 1 frtjával szerezhetők meg Kun S. könyvkereskedőnél mint kiadónál (Budapest Erzsébet-körut 33.)

○ Az Uj Idők e heti számában Rákócy György kardjának hü rajzát közli, újabb bizonyítékul annak, hogy ez a közkedvelt-ségű szépirodalmi képes hetilap elől jár mindebben, a mi aktuális és a mi a magyar nemzet szívéhez szól. Ugyanebben a számban

kezdődik hosszabb elbeszélés Sipulusz tollából, a mely pompás humorral rajzol egy kiválóan sikerült alakot. Tolnay Lajos a „Mulaszó asszonyokban“ fővárosi életképet nyújt, Neogrady Antal a Kis kíváncsi című rajza pedig maga is egy kis életkép. Aktuálisok továbbá a „Bábsiék Budapesten“, valamint „A jégtündér szerelmese“ című cikkek, a melyek közül a utóbbi Nansen sikereit méltatja. Vojth az orosz cár kilátásba helyezett bécsi látogatása alkalmából elmondja, hogy mulatott nyolcvanegy évvel ezelőtt a mostani cárnak dédnagyapja az osztrák fővárosban. A „Mindenfélé“ rovatnak is minden apró cikke és képe aktuális, úgy hogy az Uj idők 35. száma hű képét adja a mult heti eseményeknek. A ki meg akar ismerkedni a lap nemes és hazafias irányával, mulattató tartalmával és és finom izlésre való kiállításával, annak a kiadóhivatal (Andrássy-ut 10. szám.) kívánatra ingyen küld mutatványszámot.

A KÖZÖNSÉG KÖRÉBŐL.†)

Miután a Pécsi Napló f. hó 14-ik és 20-iki számában fenti cím alatt hozott közleményére adott válasznak közzétételét megtagadta, kénytelen vagyok ez uton kijelenteni, miszerint éretlen munkatársa tollából való első cikkére — bár mennyire is „tekintélyesnek“ állítja a Pécsi Napló — mégis csak az a megjegyzésem: hadd ugassa a kutya a holdat. A második cikkre vonatkozólag pedig, miután abban egyenesen az állítatik, hogy a kérdéses távirat s így az

*) Ezen rovat alatt megjelentekért nem vállal felelősséget a szerk.

érte fizetett díj is el lett sikkasztva, annak írója ellen — a mint ezen távirat sorsának megállapítása ügyében megindított vizsgálat befejeztetik — dacára annak, hogy a f. hó 25-én kiadott számában azt mondja: a németbolyi hivatali mulasztás terhe nem éri, a szükséges törvényes lépések meg fognak tétetni.

Németboly, 1896. augusztus hó 25.

Schippert János
postamester.

Törvényszék.

§ Agyongázolt asszony. Ez év tavaszán véres büntett történt Lothárdon. A bünténynek egy 68 éves öreg asszony esett áldozatul, a kit haragosa megtámadott, megvert és úgy össze gázolt, hogy alig maradt épségben egyptár bordája s egy éjszakai kintlódás után a megvert asszony meg is halt. Blaskovits Marko, lothárdi földműves volt a tett elkövetője, az áldozat pedig az öreg Sztoics Magdolna, ki a vejénél éppen Blaskovitsék tőzsomszédságában lakott. Blaskovits Marko már régebben haragot táplált az öreg asszony ellen, mert az mindenféle pletykákat terjesztett felőle, mint ez a falusi öreg asszonyoknak — kevés kivétellel — szokása is. Azonban még se vetemedett volna talán ilyen szörnyű boszuállásra, ha különben is nem lett volna rabiátus, lobbanékony természetű ember, a ki még a saját feleségét és annak öreg apját is szidalmazta s nem egyszer veréssel is fenyegette. Egy szép

tavaszi napon aztán Blaskovits Marko beszőrözve tért haza Pécsről. Otthon veszekedést kezdett ismét a feleségével és az apósával s olyan patáliát csapott, hogy áthallatszott a szomszédba is, hol a konyhajtó kűszőbén egy háromlábú fasséken ülve, az öreg asszony uborkát tisztított. Persze, hogy nem állhatta meg, hogy ne nyilvánítsa magában a véleményét a veszekedő emberről, hogy azt ki kellene dobni a házból, mert jöttment léttére ő akar ott uralkodni s még megverni azt az öreg embert. Hanem vesztére szól, mert meghallotta szavait a fel-dühödött ember s úgy, a mint volt, átugorván a kerítésen, az asszonyra rohant, azt a földre teperte s kicsavarván a kezéből a kést, melylyel az uborkát tisztította, addig gázolta, míg csak az öreg asszony veje nagy remegve ki nem lépett a házból és rá nem szólt:

— Talán elég is lesz már, koma!?

A meggázolt asszony másnap reggelre meghalt s a törvényszéki boncolás halála okául a rajta ejtett súlyos testi sértéseket állapította meg. A rabiátus embert elfogta a csendőrség s megvasalva kísérték be a kir. ügyészséghez, honnan ma fegyveres őrkíséretében állították a pécsi kir. törvényszék elé. A megtartott végtárgyalás alapján a törvényszék Blaskovits Márkót halált okozott súlyos testi sértésben mondta ki bűnösnek s ezért öt három évi és három hónapi börtönrre ítélte. Az elítélt, ugy védője Szieberth Nándor ügyvéd, valamint a kir. ügyész is felebbezett az ítélet ellen.

A Villa Cervia kastélynak, bár egy kissé félreesett, nem volt oka tartani az iparlovagok vállalatától. Két oldalán bástya vonult végig, háta mögött a part meredek volt, melyen fel lehetett ugyan mászni, de nem lehetett ablakot, vagy mélyedést találni, melyet csakánynyal kiszélesíthettek volna. A kastély előtti tér sem szolgálhatott alkalmas helyül e gazemberek kíséreteinek, mert a nagy kapu és a kápolna ajtaja vassal volt befedve; az ablakok nagyon-magasan voltak, a a kastélyban mindig nyolc-tíz személy lakott.

— De hiszen csak jöjjenek! — mondá Emmánuel gróf, kinek eszébe jutott, hogy lovas ezredes volt valaha. — Jöjjenek csak, majd megkeserülük! De a mák- virágok nem fogadták el a meghívást s néhány napig még beszéltek róluk s azután senki sem gondolt velők.

A házastársak novemberben Turinba mentek a telet tölteni; de tavaszkor Emmánuel gróf betegsége miatt visszatértek. Ceciliát gyermeki szeretete, férjét pedig a házi szokások formalitása hívta vissza. A nyár elején azt lehetett mondani, hogy Emmánuel gróf felgyógyult, csak lábait fájlalta még mindig. Cardiana a vidéken vadászott, a hol — úgy látszik — válogató izlésének megfelelő nemes vadakat talált.

A házaspár keveset élt együtt; sőt bizonyos tartózkodás látszott rajtuk, mely a tudatlanok előtt komolyságnak látszhatott, mely végre beléveszi magát a házasi életbe. Volt talán a marchesének tudomása Calisto szerelméről? Elárulnám, hogy nincs érzékem az elbeszélő tehetséghez, ha azt mondanám, hogy igen, vagy nem.

hogy azok, kik sokat szenvedtek, első tekintetre felismerhetők. Egészségesek, mint ön, jó színben vannak, mint ön, mosolyognak, mint ön, egy barátságos és vig társaság zsidájában; de egy futó árny arcukon, szemüknek sajátságos járása, mely ide oda tévedez, egy könnyen s majdnem észrevehetetlen ránc, egyszerre átváltoztatták arcukat. Ugyanaz az arc van ön előtt, de nem az a kifejezés.

Csak a híres festők tudják e kifejezéseket és arcvonásokat összegyűjteni s egyetlen ecsetvonással kifejezni. A kontárok nem szoktak figyelni ilyen kicsinységekre s olyan képet festenek, melyben minden vonás megvan, gyakran hűen találva, de elrontják a közönséges kifejezések alkalmazása által.

Sajnálandó művészet az ilyen. Azzal az anyagi hűséggel fest, mit én inkább hűtlenségnek mondanék; keresi, hogy szebbé tegye, de nem teszi kifejezőbbé. Azért esetlen személyei vannak, melyek úgy mosolyognak a vásznan, mint valami babák s arcukon oly édes-bus kifejezés ül, mintha a köveket is szerelemre akarnák gyulasztani.

Miután a festményekről beszélünk, szabad legyen egy dolgot fölemlítenem, mely önre nézve, ki korunk viseletét és szokásait készűl megírni, talán nem lesz haszon nélkül. Meglátja, asaz csak unokái fogják meg látni, hogy századunk társadalmi vonása, jellege velünk együtt letűnik. Kimagyarásom magamat.

Melyik házban nem találunk napjainkban olajfestményeket, legyenek azok akár családi ereklyék, akár a zsidó boltjából? Méltóságteljes tanácsosok, hosszú, vállra omló parókával; acélpáncélú harcosok

Közgazdaság.

□ **Sertések szállítási tilalmáról.** Hódmezővásárhely és Békésvármegye közönsége feliratot intésvén a földmívelésügyi miniszterhez a sertéskivitel tilalmának enyhítése tárgyában. e felíratra most válaszolt a miniszter illetve küldte meg a választ — tudomásvétel céljából — Baranyavármegye és Pécs város törvényhatóságának. E miniszteri leiratról kitűnik, hogy az előbb kiadott rendelet a sertések kivitelének tilalmát magában foglalja ugyan, de a város területén belül lebonyolítandó forgalomra nézve kibocsátott rendeletek feltétlen tiltó korlátozást nem tartalmaztak, amiért is a földmívelésügyi miniszternek nem lehet észrevétele az ellen, ha a közönség illetékes hatóságának engedélyével egészséges sertéseket vagy sertésállományokat akár legeltetés céljából, akár tulajdonváltás folytán a város határán belül, természetesen a betegség elhurcolását kizáró módon, egyik helyről a másikra áthelyezik. A mi a közönségnek azt a kérelmét illeti, hogy a sertésveszben elhullott állatok szappanfőzésre felhasználhatók legyenek, megjegyzi a miniszter, hogy erre nézve a fenálló rendeletek és részben a sertésvesz fellépése esetén teendő hatósági intézkedések tárgyában kiadott körrendelet kellő intézkedést szintén nem tartalmaz. A közönségnek feladata azonban arról gondoskodni, hogy az állategészségrendőri óvintézkedések az állati hulláknak ekként történő értékesítése esetén, teljes szigorral érvényre jussanak s ehhez képest a sertés-hulláknak ily célokra való feldolgozását, akár iparosok telepén, akár magánfelek lakásán történjék az, mindig hatósági felügyelet és ellenőrzés mellett lehet eszközölni.

TÁVIRATOK.

— **Az orsz. kertészeti egyesület közgyűlése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az orsz. kertészeti egyesület ma tartotta Emich Gusztáv elnöke alatt közgyűlést, melyen a múlt évi működésről szóló jelentést, valamint a jövő évi költségvetést tudomásul vették.

— **Előkészületek a cár fogadására.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az orosz cár érkezése alkalmából ma temérdek titkos rendőr érkezett Oroszországból Bácsba. Az utcákon, melyeken át a cári pár bevonul, 40.000 katona fog sorfalat állani.

— **Nagyzási hóbort.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Nikita fejedelem hír szerint Montenegrót leánya esküvője alkalmából nagyfejedelemségné proklamálja.

— **Széchenyi Antal gróf temetése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ausseből jelentik, hogy ott Széchenyi Antal gróf főrendet ideiglenesen tegnap délután eltemették.

— **A főudvarmester esküje.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Liechtenstein herceg főudvarmester ma délben letette a király kezébe a hűségkút.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Pécsi nyilvános 3 osztályu

felső kereskedelmi iskola

Kossuth-utca 5.

Ezen a nagym. vallás- és közoktatásügyi m. kir. miniszterium által nyilvánossági joggal felruházott intézet az ország többi felsőbb kereskedelmi iskolával (akademiák) teljesen egyrangba van helyezve s a végzett növendékek az érettségi vizsga letétele után az

egy évi önkéntességi jog

kedvezményében részesülnek.

Oly ifjak részére, kik középsikolai tanulmányokat nem végezvén, az **egy évi önkéntességi jogra** igényt nem tarthatnak, folyó évi október hó 1-én **esti tanfolyam** nyitattik melynek végzetével a hallgatók egy vizsgálat letétele által ezen kedvezményt élvezhetik.

A beiratások f. é. augusztus hó 31-én kezdetnek meg.

Bővebb felvilágosítást nyújt az intézet ujonnan épült és kellően berendezett helyiségeiben (Kossuth-utca 5. sz. alatt)

az igazgatóság.

nagy gallérral és sárga csizmákkal; hajporozott nemes asszonyok virággal ujjaik között; fekete taláru professzorok, kezükben pergamen-tekerccsel; mind olyan személyek, kiknek még csak neveit sem tudja az ember, de megszokta látni, a kik az elmúlt század típusát mutatják. Igen érdekes és hasznos ezeket a mai nemzedékkel összehasonlítani.

A régi időben minden családnak megvoltak a maga képei s a következő nemzedékre szálltak örökségképpen a megfelelő vagyonnal együtt. A vagyon elfogyott, de a régi és tiszteletreméltó alakok megmaradtak; egyik házból ki, másikba be, a sors ezernyi változtatán keresztül, de épek maradtak.

S mit látunk most? A mulékony fényképeket az albumokban, melyek keveset érnek, de kevés ideig is tartanak. Azután a nagy emberek mindnyájan könyökmű képeken vannak megörökítve. Mindezeket megszeretném őrizni száz évig s ekkor megfigyelni, hogy mi maradt meg a mostani nemzedék jellemző vonásai-ból. Elmulunk, mint az árnyék; a következő nemzedékek vissza fognak emlékezni a mi őseinkre, kik arcképeiket a vászonra bízták, de reánk már nem. És talán jobb is lesz így!

Di Cardiana marchesa hazavitte arcképét, egy franciának, Delarochenak remekművét, kinek a java festészek közül valónak kellett lennie, miután művészetében mindama tényezők megvannak általánosságban, melyeket — mint már mondtam — kontárok nélkülöznek. A fiatal Cecilia hasonlósága Julia grófnőhöz szembetűnőbb volt a házasság után s a francia mester képe ugyanazt a melázó tekintetet, ugyanazt a szende

és komoly tartást mutatta, mely az őszanya régi képén oly feltűnő volt.

Az új kép a teremben a réginek átellenében függesztetett fel, s úgy tetszett, mintha Cecilia s a Villa Cervia régi urnője nővérek lettek volna; ez csudálkozásra s lelkesülésre ragadta az öreg Giovannit, ki anyyira szerette nemes kis urnőjét.

A Marchesa sohasem járt ki s ritka sétái alkalmával sohasem távozott a kastély közeléből. A környékbeliek csak vasárnap látták a misén. Férje azonban egész nap csatangolt, mindig vadászott és egy sereg hajtó kísérte, mert a vidék biztonságát egy rablóbanda veszélyeztette, mely a tél óta a hegyek között vonta meg magát.

Ezek a sorozás elől szöktek meg, s miután az igazság büntető keze alól kisiklottak, rabló-életre adták magukat. Valami Brunó nevű gazember volt vezérük, ki apját, anyját megölte; a mint elképzelheti, roppant kegyetlen ember volt.

A csendőrök nem voltak képesek őket megcsipni, bár éjjel nappal nyomukban voltak. Nezet vették egyszer, hogy Brunó egy gunyhóban van; oda mennek, Brunó nem volt ott. Másnap tudták meg, hogy tizenöt mérfölddel tovább állt. Ma egy szegény fuvarost fosztottak meg pénzétől; másnap egy házat raboltak ki, harmadik nap egy asszonyt ragadtak el családja köréből és így tovább.

A mi vidékünkön a banda keveset jelent meg; de Brunóról azt mondják, hogy a csendőrökkel egyszer ivott a korcsmában, kik őt gazdag kereskedőnek tartották.

TAIZS JÓZSEF

Pécsett,

Mária-utca 1. szám a királyi tábla átellenében.

Könyvnyomda, könyvkötészet, nyomtatványraktár, papirkereskedés.

Ajánlja a kor igényeinek megfelelő berendezésü

könyvnyomdáját

nagyobb művek, folyóiratok, körlevelek, számlák, falragaszok, meghívók, tánczrendek, hivatalos és gazdasági táblázatok, részvények, alapszabályok, névjegyek, stb. stb. elkészítésére.

könyvkötészete

fel van szerelve papirmetsző, sodronyfüző, perforirozó, számozó, aranyozó stb. géppel, melyek segélyével a legegyszerűbbtől a legdiszesebb munkáig minden elkészíthető.

Nyomtatvány raktárából

körjegyzői, papi és ügyvédi nyomtatványok jó papiron olcsó árért kaphatók.

Papirkereskedésében

nagy választékban kaphatók fogalmi, színes és fehér író papírok, különböző súlyban és minőségben; itató papírok, levélpapírok dobozokban, írotollak, tollnyelek, különböző színű tinták, gummi arabicumok, fehérneműt jelző tinták, kaucsuk bélyegző tinták, pecsétviaszok stb. stb. eféle cikkek, olcsó áron.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

12722. sz.
tkv. 1896.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy a magyarpeterdi rom. kath. templom pénztár végrehajtónak, Lovász Istvánné sz.ül. Markovics Katalin m.-peterdi lakos végrehajtást szenvedő ellen 38 frt 50 kr. tőkekövetelés s jár. iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróság területén levő M.-Peterd község határában fekvő a m. peterdi 4. sz. tjkvben felvett I. 4 hrsz. 4 sz. ház, udvar, kert, 7. sz. háznak 10. és 102. hrsz. kerteknek. 392. 938. 1376. hrsz. szántóföldeknek, Lovász Istvánné sz.ül. Markovics Katalinról 6 $\frac{1}{2}$ ed része 694 frt becsárban, a + 1567 krsz. pincére, az 1881: 60. t. c. 156. §-a alapján egészben 22 frt becsárban, a + 1573. hrsz. szőlőnek Lovász Istvánné sz.ül. Markovics Katalinról felére 168 frt az + 1851. hrsz. szőlőnek, ugyan azt illető felére 134 frt becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1896. évi szeptember hó 26. napján d. e. 9 órakor Magyar-Peterden a bír. lakásán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 69 frt 40 kr., 2 frt 20 kr., 16 frt 80 kr., 13 frt 40 krt, készpénzben, vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi 60. t. cz. 170. §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előlegez elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécsen, a kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál 1896. évi június hó 30-án.

Bogyay Pongrác

kir. törvényszéki bír.,

HIRDETMÉNY.

A „Vogl Testvérek“ pécsi kereskedőcég tulajdonosainak hagyatéki csődtömegéhez tartozó, a Pécsen, Széchenyi-tér 8. sz. alatti bolthelyiségben található, a csődleltár 1—630, 668—670, 752—755, 757. 761—773, 802—805, 807, 812—814, 839—841, 847—854 és 861—865 tételei alatt felvett,

keztyü, fűző, sérvkötő, nyakkendő, keztyübőr-, gombból, szabógépből, varrógépekből és más keztyüipari szerszámokból, valamint bolti állványokból álló ingóságok,

melyeknek leltár szerinti becsértéke összesen **4384 frt 18 kr.**, beszerzési ára pedig összesen **8940 frt 68 kr.**, a csődválasztmány 1896. évi augusztus hó 22-én hozott határozata folytán **zárt ajánlatok** tárgyalása útján eladatnak.

A venni szándékozók sajátkezüleg aláírt és borítékba zárt ajánlataikat a becsérték 10%-át tevő bánatpénz, vagyis 438 frt 41 kr. bemellekelése mellett alulírott nál (Megye-utca 7. sz. alatt)

1896. évi szeptember hó 3. napjának déli 12 órájáig nyújthatják be;

későbbi, valamint oly ajánlatok, melyekben a vételár nem szorosan meghatározott önálló összegben van kitéve, nem vétetnek figyelembe.

A választmány 48 órán belül határoz az ajánlatok felett, úgy, hogy azok felett szabadon választhat, s tetszése szerint valamennyit visszautasíthatja. Az el nem fogadott ajánlatokhoz csatolt bánatpénzt alulírt visszaadja.

Az elfogadott ajánlat megtevője a megígért vételárt alulírt kezére 48 óra alatt köteles kifizetni, mit ha elmulaszt, bánatpénzét a tömeg javára elveszti és a vételügylet megszűntnek tekintendő. A vevő a megvett tárgyakat ugyancsak 48 óra alatt alulírtól átvenni köteles.

A választmány az eladandó tárgyak minősége, mennyisége és értéke, valamint a leltár helyessége tekintetében semmi szavatosságot el nem vállal, azonban úgy a csődleltár a csődbíróságnál, vagy alulírt nál, mint az eladandó tárgyak a helyszínén, alulírt közbenjöttével naponként d. e. 9-től 12 óráig és d. u. 3-tól 5 óráig tüzetesen megtekinthetők.

A vételügylettől járó kincstári illeték és a nyugta bélyeg a vevő által egyedül viselendő.

Pécsen, 1896. aug. 22.

Dr. Müller János

ügyvéd, csődtömeggondnok.

4975. szám.

K. ú. 1896.

Verseny-Tárgyalás.

A pécsi kir. ügyészség vezetője közhírré teszi, miszerint **Mohácson az ottani**

kir. járásbírószági fogház

épitkezési munkálatainak

vállalat útján való biztosítása végett **Pécsen, a kir. Ügyészség hivatalos helyiségében 1896. évi szeptember hó 5-én d. előtti 11 órakor** versenytárgyalás tartatik.

Vállalkozni szándékozók tartoznak az épitkezésre előirányzott **6961 frt 09 kr.** összes épitkezési költségnek 10%-át, azaz **690 frt 10 krt** bánatpénzül a pécsi kir. adóhivatalnál készpénzben, vagy óvadékképes papirokban letétbe helyezni, s a bánatpénz letételéről szóló elismervényt a benyújtandó zárt ajánlathoz csatolni.

Az írásbeli zárt ajánlat 50 kros bélyeggel ellátandó, sajátkezüleg aláírandó, s abban kiteendő: az ajánlattevőnek neve, illetve, ha többen vannak, nevei, és utóbbi esetben az is, hogy az ajánlat tekintetében egyetemleges felelősséget vállalnak, a polgári állás, a lakhely, az ajánlattevő cége, továbbá tisztán és minden kételyt kizáró módon számokkal és betűkkel az az egységi ár, melyért ajánlattevő az épitkezést elvállalni hajlandó, úgy az a százalék, melynek a költségelírányzati összegből való leengedése, esetleg felülfizetése mellett az ajánlat tárgyát képező munkákra vállalkozik.

Ezenkívül az ajánlatnak tartalmaznia kell az ajánlattevő abbéli nyilatkozatát, hogy az épitési terveket, az előméret költségvetést, az aláírandó szerződés tervezetét, az ahhoz csatolt általános és részletes épitési feltételeket és helyi viszonyokat teljesen ismeri.

A fogház épület még 1896. évi november hó végéig tető alá hozandó és legkésőbb 1897. évi július hó 1-éig teljesen elkészítendő és átadandó.

Az épitési tervek, az előméret költségvetések, kötendő szerződés tervezete, az ahhoz csatolt általános és részletes épitési feltételekkel **a kir. ügyészségi irodában d. e. 9—12-ig** megtekinthetők.

Pécsen, 1896. Augusztus hó 26-án.

Zsolnay György

kir. főügyési helyettes.